

Adunarea cu frații slujitori

Suceava – vineri, 9 iulie 1999

Ewald Frank

Salut pe fiecare în Numele scump al lui Isus Hristos. Pe mulți dintre voi i-am mai văzut și, desigur, pe foarte mulți nu i-am văzut până acum. Dar noi ne-am adunat cu un scop precis, să împărtășim Cuvântul lui Dumnezeu unii cu alții și să fim siguri de lucrurile pe care le predicăm. În conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu, Domnul i-a chemat pe apostolii Săi ca să-i învețe pe alții. Și noi trăim într-un timp foarte deosebit. Timpul de har se apropie de sfârșit și revenirea Domnului este aproape și Mireasa lui Hristos trebuie să fie pregătită. Și noi suntem cei pe care Dumnezeu îi folosește ca s-o facă.

Cu toții cunoaștem slujba fratelui Branham. Dar este atât de important să-L cunoaștem pe Domnul în mod personal și să avem legătura personală cu El! Un om al lui Dumnezeu ne poate arăta calea, dar nu el însuși este calea. Un om al lui Dumnezeu ne poate predica adevărul, dar Cuvântul este adevărul.

Ioan Botezătorul a venit ca să mărturisească despre Lumină, dar nu el era Lumina. Isus Hristos este Lumina, El este totul în toți. Chiar și cel mai mare proroc nu face altceva decât să pregătească calea, dar Isus Hristos este Calea. Așa că noi trebuie să așezăm slujba fratelui Branham în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum a fost așezată și slujba lui Ioan Botezătorul. În Luca 16:16, Biblia spune: „*Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci încolo, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește*”. Și noi o mai predicăm și astăzi.

Acum, întorcându-ne, pe scurt, la slujba fratelui Branham. El a fost un om trimis de Dumnezeu, ca Moise, ca Ilie, ca apostolul Petru sau ca apostolul Pavel, un om trimis de Dumnezeu cu mesajul lui Dumnezeu la poporul lui Dumnezeu în generația noastră, care este ultima generație, înaintea celei de-a doua veniri a lui Isus Hristos.

Partea importantă este următoarea: nu un om își începe propriul său program, ci Dumnezeu Își începe programul Său cu acel om. Moise nu și-a început programul lui. Dumnezeu i S-a arătat. El i S-a descoperit lui Moise, Cuvântul făgăduit i-a fost dat lui, el a fost însărcinat de către Dumnezeul Atotputernic. Domnul a spus: „Eu îmi aduc aminte de legământul Meu. Îmi aduc aminte de făgăduința Mea. Și am venit ca să-Mi eliberez poporul. Dar Eu te trimit pe tine. Eu voi pune cuvintele Mele în gura ta [și tu vei pune] cuvintele în gura lui Aaron. Dacă tu crezi că nu poți vorbi bine, Eu îți voi vorbi ție și tu îi vei vorbi lui Aaron, iar el va vorbi poporului”. Dar era același Cuvânt, aceeași trimitere, totul era la fel. Dumnezeu face toate lucrurile în același fel. Și ori de câte ori Dumnezeu face ceva, acolo va avea loc supranaturalul. Când era pe cale să fie născut Ioan Botezătorul, îngerul Gavril i s-a arătat lui Zaharia, a stat în partea dreaptă a altarului și i-a vorbit lui Zaharia, i-a spus: „Soția ta Elisaveta este steapă. Dar ea va avea un fiu și-i vei pune numele Ioan, pentru că el va merge înaintea Domnului, în duhul și în puterea lui Ilie”.

Prorocii sunt născuți pentru anumite slujbe. Ieremia 1:5 spune: *„Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecele mamei tale, te cunoșteam și mai înainte ca să fi ieșit tu din pântecele ei, Eu te pusesem deoparte și te făcusem proroc al neamurilor”*. La două ore după ce s-a născut fratele Branham, lumina supranaturală a intrat în cameră, acolo unde copilul era pus într-un leagăn. Lumina supranaturală a venit prin fereastră. Mama și bunica au văzut această lumină. Și cei care au fost prezenți au văzut lumina supranaturală atârând deasupra fratelui Branham, la două ore după nașterea lui. Și ei vorbeau unii cu alții: „Ce înseamnă lucrul acesta? Ce va fi cu acest copil? Ce scop are Dumnezeu în viața lui?” Și atât cât și-a putut aminti el, a avut viziuni de la trei ani, când avea șapte ani, când a avut doisprezece ani. Dumnezeu a fost cu el, de la nașterea lui până în momentul când a fost luat în slavă.

Dar un astfel de om al lui Dumnezeu are o responsabilitate divină. Și noi trebuie să înțelegem, așa cum a putut spune Pavel, unde s-a întâmplat și cum a fost însărcinat. Și fratele Branham a făcut afirmația că atunci când este vorba despre o slujbă care este în legătură cu planul de mântuire – nu doar [o slujbă de] predicator sau

bătrânii sau slujitorii în general – dar când este o slujbă care este în legătură cu planul de mântuire, atunci fratele Branham a spus: „nimeni nu are dreptul să vină la amvon dacă nu L-a întâlnit pe Dumnezeu în felul cum L-a întâlnit Moise pe Dumnezeu și a fost însărcinat în mod divin. Așa cum putea să spună apostolul Pavel, că Domnul i-a vorbit: „Iată, te trimit la neamuri ca să le deschizi ochii”.

Deci ori de câte ori vine un om al lui Dumnezeu, el este trimis cu un scop special. Și fratelui Branham i s-a spus pe 11 iunie 1933 – eu mi-am notat exact cuvintele acestea în Biblia mea, deci nu le voi spune din memorie, ci le voi citi – și el a spus aceste lucruri cu gura lui: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergă prima venire a lui Hristos, mesajul dat ție va premerge a doua venire a lui Hristos. Nu că eu aș fi premergătorul, ci mesajul”. Este foarte important să știm aceste lucruri, în mod foarte precis și foarte corect. Nu doar să spunem ceva, ci să spunem lucrurile așa cum au fost ele spuse. La fel, este important ca la fiecare învățătură biblică să rămânem la Cuvântul lui Dumnezeu.

Noi suntem atât de aproape de a doua venire a lui Isus Hristos și Dumnezeu Și-a trimis mesagerul Său, cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Așa că trebuie să înțelegem, prin descoperire divină, Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit pentru astăzi. Când m-am gândit la întâlnirea pe care o vom avea astăzi cu frații care slujesc [cu vestirea Cuvântului], am citit 1 Timotei și 2 Timotei. Aici Pavel dă îndemnuri speciale tuturor tovarășilor săi de slujbă. Și într-un caz, el spune: „...toți m-au părăsit. ... Însă Domnul a stat lângă mine”.

Eu m-am gândit la lucrul acesta. Trebuie să ai descoperirea divină a Cuvântului lui Dumnezeu, să rămâi lângă omul lui Dumnezeu în ceasul încercării. Dacă nu ai descoperirea divină pe care a primit-o omul lui Dumnezeu, nu vei rezista încercării, împreună cu el, în ceasul încercării. Deci, preaiubiți frați, este foarte important ca fiecare din noi să aibă adevărata părtășie cu Dumnezeu, să primească adevărata ungere a Duhului Sfânt și să fie călăuzit de același Duh Sfânt care a fost peste proroci și peste apostoli; ca să vedem ceea ce au văzut ei, să înțelegem așa cum au înțeles ei, să învățăm așa cum au învățat ei, să botezăm așa cum au botezat ei, pentru ca totul să fie sută-la-sută, conform Scripturii.

În 2 Tim. 2:2, apostolul scrie: „Și, ce-ai auzit de la mine în fața multor martori, încredințează la oameni de încredere, care să fie în stare să învețe și pe alții”. Este un mesaj apostolic foarte important; înainte ca noi să-i învățăm pe alții, Dumnezeu trebuie să ne învețe pe noi în mod divin, prin Duhul Sfânt. Isus, Domnul nostru a spus: „Duhul Sfânt... vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu... și vă va descoperi lucrurile viitoare”.

Același Duh Sfânt care, așa cum am spus, a fost peste proroci trebuie să fie peste noi. Nu trebuie să fie o cunoștință mentală. Trebuie să fie o descoperire divină în inima noastră.

Dar adevărata învățătură este foarte importantă. Orice învățătură adevărată vine prin inspirația Duhului Sfânt. Orice învățătură falsă vine prin inspirația unui duh fals. Și apostolul chiar îl atenționează pe tovarășul lui de slujbă, Timotei, „să se ferească de certurile de cuvinte”. Sunt unii oameni care tot timpul spun: „Vreau să știu adevărul, vreau să știu adevărul!”. Dar ei spun: „Putem să discutăm despre asta?”. Adevărul divin nu se discută. Adevărul divin îți este descoperit prin Duhul Sfânt.

Apostolul Pavel putea spune, în 1 Tim. 1:12: „Mulțumesc lui Hristos Isus, Domnul nostru, care m-a întărit...”. Nu el era tare în sine, ci Isus Hristos i-a dat tărie. „...că m-a socotit vrednic de încredere și m-a pus în slujba Lui”. Foarte important! El dă descoperirea divină. El ne dă putere să slujim. Dumnezeu așează diferitele slujbe în Trupul lui Hristos.

Și așa cum am citit mai înainte, este atât de important să rămâi în învățătura apostolică. Și pentru că biserica nu a rămas în această învățătură originală, a trăit marea lepădare de credință. Dar Dumnezeu a spus că El va reșeza. Și înainte de revenirea lui Isus Hristos toate lucrurile trebuie reșezate în starea în care au fost la început.

Aceasta a fost slujba fratelui Branham. El ne-a adus înapoi la învățătura originală. Și de la Geneza 1 până la Apocalipsa 22, toate tainele ascunse în Cuvântul lui Dumnezeu au fost descoperite prin Duhul Sfânt, prin slujba fratelui Branham. Eu sunt bucuros pentru acest adevăr care ne-a fost adus înapoi. Eu, de asemenea, mulțumesc lui Dumnezeu pentru privilegiul de a-l fi putut cunoaște pe William Branham, personal. Eu nu l-am văzut pe Moise, nu l-am văzut pe Ilie,

nu m-am întâlnit cu apostolul Pavel. Dar acum cincizeci de ani, de „Rusalii”, când am primit botezul Duhului Sfânt, în orașul Hamburg din Germania, am avut o dorință în inima mea să întâlnesc un om care L-a întâlnit pe Dumnezeu.

Experiența pe care am avut-o a fost puternică. Și am început să citesc Noul Testament și am avut o mare dorință să-I slujesc Domnului, dar întotdeauna era o întrebare: „Zilele Bibliei sunt atât de departe în urma noastră. Dacă aș putea întâlni un om care L-a întâlnit pe Dumnezeu, ar fi o așa mare încurajare pentru mine”. Și apoi în 1955, când fratele Branham a venit în Germania am fost la întâlnirile lui, timp de o săptămână, de la o duminică la cealaltă. Și mi s-a dat privilegiul să întâlnesc un om care L-a întâlnit pe Dumnezeu, care putea spune, ca apostolul Pavel, când a fost chemat și care a fost însărcinarea lui; un om trimis de Dumnezeu, cu Cuvântul lui Dumnezeu, la poporul lui Dumnezeu, în generația noastră.

Dumnezeu Și-a luat oamenii Lui, dar Cuvântul descoperit prin ei rămâne cu noi pentru totdeauna. Dar vă rog țineți minte: Dumnezeu va fi cu noi doar atâta timp cât noi suntem cu Cuvântul Lui. Dacă noi ne îndepărtăm de Cuvânt, umblăm pe propriile noastre cărări. Și vom avea propriile noastre învățături, propriile noastre interpretări. Și aceasta este starea tristă din rândurile credincioșilor mesajului.

Am fost în toată lumea și cunosc situația locală din multe, multe țări. Sunt două tipuri de predicatori. Unii spun: „Prorocul a spus! Prorocul a spus!”, dar ei nu merg la Scripturi. Dar sunt alții care iau ceea ce a spus prorocul și se întorc la Cuvântul lui Dumnezeu. Și întotdeauna i-am avertizat pe toți frații: predicați numai ceea ce puteți predica din acest Cuvânt al lui Dumnezeu! Ceea ce nu puteți predica din acest Cuvânt al lui Dumnezeu, lăsați în mâna lui Dumnezeu. El Se va îngriji de lucrurile acelea când va veni timpul lor. Dar pentru că frații nu duc totul înapoi la Cuvânt, au adus la existență multe direcții în cadrul mesajului. Ei iau afirmațiile fratelui Branham, le smulg din contextul în care au fost spuse și își fac propriile lor învățături. Lăsați fiecare predică așa cum este! Lăsați fiecare capitol din Biblie așa cum este! Nu luați lucruri de ici și de colo. Ci luați întregul plan al lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu, de la început până la sfârșit.

Și pentru că vorbesc fraților slujitori, știți, eu sunt ca un părinte în Hristos, sunt un bătrân în Cuvântul lui Dumnezeu; vă vorbesc ca un frate mai în vârstă. Niciodată să nu fie inima sau în mintea voastră, ca voi să știți ceva deosebit, să fiți ceva deosebit, să vă ridicați cu descoperiri noi. Niciodată să nu se întâmple aceasta cu voi! Fiți mulțumiți cu slujba pe care v-a dat-o Dumnezeu și întoarceți-vă întotdeauna la modelul biblic.

Este aproape o rușine să o spui – și eu sper ca benzile să nu ajungă în mâinile necredincioșilor – dar voi știți despre multele interpretări din cadrul mesajului. Unii cred că timpul de har s-a încheiat în 1963. Și i-am întrebat pe unii din ei: „Tu când ai fost mântuit?” „În 1972, în 1978”. Și atunci întrebarea mea a fost: „Dacă timpul de har s-a terminat în 1963 și tu spui că ai devenit credincios în 1972, cu siguranță ai venit prea târziu”. Dar frații nici nu mai gândesc cu mintea lor. Ei nu mai pot gândi corect. Unii cred că William Branham a fost Fiul omului. Unii cred că el a fost Cuvântul făcut trup. Unii cred în învățătura parousiei. Unii cred în multele lucruri care se spun despre cele șapte tunete. Sunt multe lucruri diferite.

Noi credem numai ceea ce spune Scriptura. Eu trebuie să subliniez acest lucru oricât m-ar costa. Și dacă cineva spune: „Fratele Frank nu crede mesajul!”, atunci greșește. Eu cred mesajul din toată inima mea. Și am făcut pentru acest mesaj mai mult decât au făcut toți ceilalți frați împreună. Toată viața mea a fost sacrificată pentru un singur scop: să fac cunoscut acestei generații Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu. Dar același frate Branham, căruia i s-a spus că mesajul lui va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos, mi-a spus pe 3 decembrie 1962: „Hrana duhovnicească pe care trebuie s-o depozitezi tu, este Cuvântul făgăduit, descoperit în acest timp și este păstrat pe benzi”. El a menționat cuvântul „benzi”, pentru că în acel timp nu era tipărită nicio broșură.

Așa că noi am tradus broșurile lui în germană și în multe alte limbi. Cum aș fi putut s-o fac fără să cred adevăratul mesaj al lui Dumnezeu? Dar ceea ce eu nu cred sunt aceste multe tâlcuiri personale. Eu nu cred nici măcar una! Nimeni nu mă va îndepărta vreodată de Cuvântul lui Dumnezeu. Toate tâlcuirile personale vor

trece, tot ce au spus oamenii nu va mai exista. Dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci.

Deci, de la primul până la ultimul capitol al Bibliei toate tainele ascunse au fost descoperite. Eu nu aş fi ştiut ce s-a întâmplat în Grădina Eden, dacă nu aş fi întâlnit slujba prorocului. Îmi aduc aminte de ziua când am auzit cu urechile mele, când fratele Branham a vorbit despre ce s-a petrecut în Grădina Eden şi a spus: „Chiar înainte de amiază, şarpele a avut o relaţie cu Eva şi înaintea serii, în aceeaşi zi, ea a avut o legătură cu Adam”. Şi puteai auzi din vocea lui siguranţa cu care vorbea. Şi el a spus: „Acelaşi Înger care a intrat în camera mea în 7 mai 1946, acelaşi Înger al Domnului a stat în camera mea şi mi-a spus ceea ce tocmai v-am spus eu vouă”.

Şi întotdeauna am urmărit vocea lui. Ori de câte ori vorbeşte, când el subliniază un anumit lucru, atunci fiţi foarte atenţi pentru că atunci urmează o afirmaţie deosebit de importantă. Şi aici este taina: pentru că păcatul original a avut loc în trup de carne şi sânge, Domnul slavei a trebuit să vină în trup de carne şi sânge ca să plătească preţul pentru răscumpărarea noastră.

Dar aceste lucruri, voi doar să le menţionaţi; nu predicaţi o oră sau două ore despre acest lucru. Trebuie să ştiţi cum să predicaţi, cum să prezentaţi Cuvântul lui Dumnezeu, unde poţi să spui puţin şi unde poţi să spui mai mult. Lăsaţi ca lucrurile majore se fie cele mai importante şi lucrurile mici să nu ocupe prea mult timp.

Fraţilor, în ultimele săptămâni şi luni, ştiţi care a fost rugăciunea mea? „Doamne dă-mi înţelepciune, dă-mi înţelegere, dă-mi duhul de cunoaştere; nu cunoaşterea mea, ci Cuvântul cunoştinţei, Cuvântul înţelepciunii”. Aşa cum scrie apostolul Pavel în 1 Cor. 12 şi apoi în 1 Cor. 14: „*este acelaşi Dumnezeu, care lucrează totul în toţi. Unuia îi este dat prin Duhul un cuvânt de înţelepciune, altuia – un cuvânt de cunoaştere*” [NTR.]. Noi avem nevoie de cunoştinţa şi înţelepciunea lui Dumnezeu şi trebuie să fim sub căluzirea Duhul Sfânt întotdeauna, ca să nu prezentăm lucrurile din mintea noastră, ci din inima noastră ca să ajungem la inimile oamenilor.

M-aş fi aşteptat să găsesc aici un număr de întrebări, ca să le pot răspunde, prin harul lui Dumnezeu. Dar văd că nu sunt întrebări. Eu cred că Dumnezeu a răspuns deja tuturor întrebărilor voastre. Şi eu

cred că secerișul este chiar înaintea noastră. Și cum am spus mai înainte, adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu rămâne în veci și responsabilitatea noastră este să veghem, ca să rămânem în Cuvântul lui Dumnezeu.

Încă câteva afirmații de pe buzele apostolului Pavel. În inima lui, el era un păstor, un om al lui Dumnezeu. El vroia ca tovarășii lui de slujbă să fie în același Cuvânt al lui Dumnezeu. Și el vroia ca toate bisericile să aibă aceeași învățătură. La fel este și astăzi.

Eu nu înființez biserici locale. Dar Dumnezeu vă folosește pe voi în toate părțăsiile, ca să împărtășiți Cuvântul lui Dumnezeu, cu adunările. Și așa cum apostolul Pavel a sfătuit în vremea lui și vă citesc din 1 Tim. 2:7: „*Pentru aceasta am fost pus predicator, apostol – spun adevărul, nu mint – și învățător al neamurilor în credință și adevăr*” [NTR]. El era atât de sigur de chemarea lui. El a putut scrie în Galateni 1: „Eu nu am primit Evanghelia lui Hristos de la vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos”.

Viața voastră spirituală începe cu descoperirea lui Isus Hristos. Vă citesc din 1 Tim. 3:15: „*Dar, dacă voi zăbovi, să știi cum trebuie să te porți în Casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului Celui viu, stâlpul și temelie adevărului*”. Nu este biserica ta, nu este biserica mea. Este Biserica Dumnezeului Celui viu, Biserica lui Isus Hristos. Dar Dumnezeu a așezat diferite slujbe în Biserică. Poate tu nu-ți cunoști propria ta slujbă, dar cei cu care ai părtășie vor ajunge să vadă care este slujba ta. Noi nu avem nevoie de titluri, ci pur și simplu trebuie să-I slujim lui Dumnezeu conform chemării noastre. Și El va binecuvânta slujbele și apoi noi vom fi binecuvântați împreună cu adunarea.

Ceva este în mod deosebit pe inima mea: ca noi să nu deviem niciodată de la Cuvântul lui Dumnezeu. Citim în 2 Timotei 1:11: „*Iar eu am fost pus predicatorul, apostolul și învățătorul ei*” [NTR]. Nu doar predicator, ci și învățător, ca să învețe Neamurile care au crezut în Hristos. În 2 Timotei 2 am citit deja textul, că voi trebuie să fiți în stare să-i învățați și pe alții. Acest lucru este deosebit de important pentru toți cei ce au o slujbă de învățătură. Unii au o slujbă evanghelică. Dar unii au o slujbă de învățătură. Și este foarte important să rămâi în învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu.

Citim în 2 Timotei 2:15: „*Străduiește-te să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat...*” [NTR]. Foarte important! Mulți ar dori să fie aprobați [confirmați] de oameni. Ei se gândesc întotdeauna [să fie recunoscuți] la oameni. Dacă tu vrei să-I slujești lui Dumnezeu, El trebuie să te confirme în slujba ta. Nu ceea ce spun oamenii, ci ceea ce spune Dumnezeu. Trebuie să fie corect înaintea lui Dumnezeu și numai ceea ce spune Dumnezeu este corect. Ceea ce interpretează oamenii nu este niciodată corect. De aceea Cuvântul spune: „*Străduiește-te să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care nu are de ce să-i fie rușine, care explică [împarte] corect Cuvântul adevărului*” [NTR]. Acesta este un lucru foarte important. Nu numai să vorbești despre adevăr, ci să așezi toate lucrurile la locul potrivit.

Vă dau numai un exemplu. Acum în decembrie se împlineste un an de când am fost în Statele Unite și mi s-a dat ocazia să predic într-o duminică dimineața. Și un frate preaiubit de acolo a spus: „Frate Frank, noi am început împreună și vom și sfârși împreună. Vom merge și vom predica în Statele Unite și în Canada și apoi vom merge în Europa și în restul lumii”. Era ceva ce eu aș fi dorit să fie așa. Dar în ziua următoare, același frate a venit la mine și a spus: „Crezi tu fiecare cuvânt pe care l-a spus prorocul?” Deja am știut că urmează ceva. Dar am spus: „Da”. Și apoi a urmat întrebarea lui: „Prorocul a spus că cei o sută patruzeci și patru de mii de evrei vor fi pe muntele Sinai, nu pe muntele Sion”. Dar eu am spus: „Vechiul Testament spune în Isaia 2, în Mica 4, în prorocul Ioel și în multe locuri, la fel în Romani 9 și 11, că ei vor fi pe muntele Sion. Chiar și în Apoc. 14:1, Biblia spune: «*Apoi m-am uitat și iată că Mielul stătea pe muntele Sionului; și împreună cu El stăteau o sută patruzeci și patru de mii*»”. Și apoi același domn a zis: „Dar eu pot să-ți arăt 53 de locuri unde prorocul a spus că ei vor fi pe muntele Sinai”. Și cum fac eu de obicei, i-am spus: „Frate preaiubit, aceste 53 de locuri au fost doar o greșeală de vorbire”. Și asta a fost tot. Oamenii nu înțeleg că până și un proroc al lui Dumnezeu, un apostol, este totuși un om.

Și cum nouă ni se întâmplă uneori să nu spunem textul corect în legătura corectă, la fel i s-a întâmplat și fratelui Branham. Dar vedeți, este un duh de idolatrie. Ei zic: „Prorocul a spus, prorocul a

spus”. Eu vreau să știu ce a spus Dumnezeu. Și ceea ce a spus Dumnezeu este în Cuvânt. Și Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat pentru totdeauna.

Eu înțeleg intențiile lor, ei vor slăvească omul și nimeni nu trebuie să atingă omul. Dar eu sunt altfel. Eu nu ating omul pentru că el este unsul Domnului, dar am destul respect pentru Dumnezeu și Cuvântul Lui, să știu că ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul veșnic valabil. Și dacă acești frați l-ar fi întrebat pe fratele Branham: „Ai vrut tu să ne dai o descoperire specială?”, fratele Branham ar fi început să râdă și ar fi spus: „Frați preaiubiți, am vrut să spun «muntele Sion», dar, din greșeală, am spus Sinai”. El ar fi îndreptat lucrurile și ar fi adus inimile oamenilor înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că slujba ultimului proroc a fost să aducă inimile copiilor la Cuvântul original al lui Dumnezeu.

Așa cum slujba lui Ioan Botezătorul a fost să întoarcă inima părinților Vechiului Testament la credința copiilor Noului Testament, de la Cuvântul făgăduit la Scripturile împlinite. Astfel, slujba ultimului proroc este să ducă inimile copiilor lui Dumnezeu înapoi la părinți, înapoi la Vechiul și la Noul Testament, înapoi la început, înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu.

Deci, frați preaiubiți, noi nu avem un duh de idolatrie, noi avem Duhul Sfânt. Și noi Îi dăm slavă lui Dumnezeu, în duh și în adevăr. Și adevărul este Cuvântul lui Dumnezeu. Câteodată nu știm dacă să plângem, când frații fac diferite afirmații, în loc să lase afirmațiile așa cum sunt ele. Ei accentuează atât de mult, făcând, în felul aceasta, să pară că fratele Branham spune altceva decât ceea ce spune Scriptura.

Un alt exemplu: în una din predici, fratele Branham a spus: „Enoh a umblat cu Dumnezeu 500 de ani”. Și un frate m-a întrebat: „Tu crezi asta? Eu am spus: „Nu!” Pentru că Enoh n-a trăit decât 365 de ani. Dar ei nu înțeleg. Ei spun: „Prorocul a spus, prorocul a spus”, au mințile deranjate. Iertați-mă că spun aceasta, dar eu sunt atât de mult pentru adevăr încât nu pot suporta o asemenea nebunie. Și acești frați care vor să-l ridice pe fratele Branham în mod special, în felul acesta îl fac, de fapt, de rușine. În loc să-I dea lui Dumnezeu toată slava și să recunoască că fratele Branham a fost totuși un om și el însuși

a spus: „Eu pot greși, dar Cuvântul lui Dumnezeu este pentru totdeauna adevărul”. Deci noi credem conform cu ceea ce spune Scriptura.

Și apoi frații mai fac afirmația: „Fratele Frank nu crede mesajul. El crede propriul lui mesaj”. Acesta nu este adevărul. Eu nu am propriul meu mesaj, pentru că eu nu sunt mesagerul. A fost un singur mesager și este un singur mesaj. Dar mesajul este Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu pentru astăzi. Și Cuvântul este deja scris aici, în Biblie.

Aceasta ar putea să vă intereseze: în Noul Testament avem 845 locuri în care este menționat Vechiul Testament. Nu doar 45 de locuri sau 100 de locuri, ci de 845 de ori în Noul Testament găsim referire la Vechiul Testament. Acest lucru este foarte important. Frații noștri de la început s-au întors întotdeauna la Cuvântul lui Dumnezeu, au cercetat Scripturile, credeau cum spune Scriptura. Întotdeauna înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu!

Noi trebuie să facem la fel, trebuie să fim precum cei din Bereea. Trebuie să deschidem Bibliile și să vedem dacă lucrurile sunt așa. Și în felul acesta le găsim confirmate în Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este un lucru foarte important pentru toți slujitorii [care vestesc Cuvântul]. Trebuie să împărțiți Cuvântul lui Dumnezeu în mod corect și să predicați în așa fel încât dacă Domnul Isus Hristos ar fi în adunare și toți apostolii și toți prorocii, inclusiv fratele Branham, [ei să poată confirma predica]. Eu nu am spus niciodată vreun lucru pe care să nu-l fi putut spune în prezența lor. Eu știu că dacă fratele Branham ar fi putut fi astăzi aici, el s-ar fi bucurat. El ar fi venit aici, m-ar fi luat în brațe și ar fi zis: „Om al lui Dumnezeu, asta am vrut eu să spun. Îți mulțumesc că ai spus-o!”

Nu este nimeni pe pământ care să-l iubească pe fratele Branham cum l-am iubit eu. Eu spun acest lucru și așa îl și simt. Și vă spun de ce: pentru că nu este niciun alt om pe pământ, a cărui slujbă să fie legată în mod divin de slujba lui. Mulți l-au cunoscut pe fratele Branham, au fost cu el la vânătoare, au fost cu el la pescuit, au avut diferite ocazii să fie împreună cu el. Eu n-am avut atâtea ocazii, dar totuși l-am întâlnit pe proroc în diferite ocazii. Am călătorit cu el în aceeași mașină; el a fost șoferul și eu am stat lângă el. Am fost în casa

lui, i-am cunoscut soția și familia, am fost în adunările lui. Dar noi avem nevoie de o trimitere divină.

Și de aceea spun: nu este suficient să cunoști slujba fratelui Branham. Noi trebuie să cunoaștem ce a făcut Dumnezeu după plecarea fratelui Branham. Noi trăim acum. Ce face Dumnezeu acum? Ce a făcut El acum cincizeci de ani a fost minunat. Dar toate au condus spre ceea ce face Dumnezeu astăzi. Și noi trebuie să fim o parte din ceea ce face Dumnezeu acum. Și acum se împlinește: „Mesajul dat ție va fi premergătorul”. Dar mulți dintre frați, care vor binele prorocului, au făcut foarte multe pagube în multe țări. Ei nu-L mai predică pe Isus Hristos, ci îl predică pe William Branham. Eu nu-l predic pe William Branham, nu-l predic pe Moise, nu-l predic pe Ilie, nu-l predic pe Petru sau pe Pavel. Eu Îl predic pe Isus Hristos, același ieri, azi și în veci! Și eu predic Cuvântul lui Dumnezeu, în lumina în care a fost descoperit prin slujba profetică. Dar în multe țări, când oamenii aud că îl pomenesc pe fratele Branham, ușile se închid. Ei spun: „Noi cunoaștem grupurile [din cadrul mesajului], știm ce cred acestea și nu este conform Cuvântului lui Dumnezeu”. Și atunci eu trebuie să clarific situația, să le spun acestor frați: „Vă rog, nu înțelegeți greșit, dar eu nu fac parte din aceste grupuri. Eu am primit o trimitere directă din partea Domnului ca să merg din oraș în oraș și din țară în țară ca să predic Cuvântul lui Dumnezeu și acesta este lucrul pe care-l fac”.

Dar ca să închei gândul că fratele Frank îl iubește pe fratele Branham mai mult ca oricine, pentru că slujba mea este într-o legătură directă cu slujba lui. Și am fost chiar și la înmormântarea lui, am văzut când el a fost înmormântat. Nici nu vă puteți închipui ce s-a întâmplat cu mine. L-am văzut pe William Branham în sicriu; omul care putea vorbi morților și ei să revină la viață; omul care s-a rugat pentru oameni care s-au născut orbi și care și-au primit vederea; omul pe care Dumnezeu l-a folosit într-un mod atât de puternic, a cărui slujbă a fost mai mare decât cea a apostolului Petru și Pavel. Pentru că Îngerul Domnului a spus: „Slujba lui Isus Hristos cu semnul lui Mesia se va repeta”. Pentru că Moise spusese: „Domnul vă va ridica un proroc ca mine din mijlocul fraților voștri”. Deci, Isus Hristos a fost un proroc. De aceea El putea să spună în Ioan 5:19-20: „*Fiul nu poate face nimic*”

de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai". Nu ceea ce aude, ci ceea ce vede.

Prorocii erau văzători. Și fratele Branham a fost un văzător, el vedea într-o viziune persoana pentru care se ruga și Domnul îi descoperea diferite lucruri despre acea persoană. Eu am văzut-o și am auzit-o de multe ori, în Europa și în Statele Unite. Eu sunt un adevărat martor ocular. Și eu pot să spun, așa cum au spus apostolii: „Ce au văzut ochii mei, ce au auzit urechile mele și ce au pipăit mâinile mele aceea vă pot mărturisi și vouă”. Eu sunt cu adevărat un martor ocular că Isus Hristos este același, că Dumnezeu Își confirmă Cuvântul Lui. Și El a folosit slujba fratelui Branham precum cea a Domnului nostru Isus Hristos, care i-a putut spune lui Natanael: „*Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin*”. A putut spune femeii de la fântână: „*cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat*”; care putea spune: „*când veți intra în cetate, vă va ieși înainte un om, ducând un ulcior cu apă*”; care putea să spună: „*du-te la mare, aruncă undița și trage afară peștele care va veni întâi; deschide-i gura și vei găsi în ea o rublă pe care ia-o și dă-le-o lor, pentru Mine și pentru tine*”; care putea să zică ucenicilor: „*veți găsi îndată o măgăriță legată și un măgăruș împreună cu ea; dezlegați-i și aduceți-i la Mine*”. Isus Hristos a avut o slujbă profetică și a fost semnul lui Mesia.

Femeia de la fântână a spus: „*Știu că are să vină Mesia (căruiua I se zice Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile*”. Dar Domnul a zis: „*Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela*”. Și a lăsat apa și s-a dus fugind în oraș. Și Biblia spune: „*Mulți samariteni din cetatea aceea au crezut în Isus din pricina mărturiei femeii*”.

Deci, în 7 mai 1946, îngerul, care a intrat în camera unde era fratele Branham, i-a explicat slujba pe care avut-o Hristos și a făcut o afirmație: „*Atunci Domnul a vorbit doar evreilor și samaritenilor. Și chiar a spus «să nu mergeți pe calea Neamurilor»*”. Dar apoi Îngerul i-a spus: „*Acum aceeași slujbă se va repeta pentru Neamuri, ca un semn că Isus Hristos este același ieri și astăzi*”. Îngerul chiar a menționat Ioan 1, Ioan 4, voi știți textele. Nu vrem să intrăm în detalii, dar de

fiecare dată când Dumnezeu a făcut ceva deosebit pe pământ, supranaturalul a avut loc.

Un înger a venit la Zaharia, un înger a venit la Maria, un înger a venit la Petru, un înger a venit la Pavel, un înger a venit la Ioan pe insula Patmos. El a fost ca un proroc mesager. Noi cunoaștem textele. Deci, când Dumnezeu face ceva, supranaturalul se întâmplă. Astfel, slujba fratelui Branham a fost excepțională, dar a fost scripturală. Pentru că Biblia spune: „*Vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată*”.

Deci, frați preaiubiți care predicați Cuvântul, care îi învățați pe alții, să fiți siguri că este învățătură biblică. Fiți siguri că este învățătură biblică! Nu scoateți afirmații din context, ci aduceți totul înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu și lăsați Cuvântul lui Dumnezeu să fie autoritatea voastră finală. Și atunci Dumnezeu vă va binecuvânta și va fi cu voi. Nu vă îngrijorați de ce vor spune oamenii, ci să vă îngrijorați de ce va spune Domnul în ziua aceea. Noi nu stăm înaintea oamenilor, noi stăm în prezența lui Dumnezeu. Niciodată nu trebuie să încercăm să plăcem urechilor oamenilor.

Pentru că și Pavel a scris despre acest lucru în 2 Timotei 4, vorbind despre timpurile din urmă: „*Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite*”. Iar apoi îl avertizează pe omul lui Dumnezeu: „*rămâi la Cuvântul lui Dumnezeu!*” „*propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp, mustră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura.. Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă*”. Aceasta este timpul, chiar și în cadrul mesajului. Lor le place să asculte ceva. Astăzi dacă nu vii cu o descoperire deosebită, dacă vii doar cu Cuvântul lui Dumnezeu, unii nici nu vor să te asculte. Dacă nu vorbești despre descoperirea celor șapte tunete, dacă nu aduci ceva specialități, dacă nu spui „prorocul a zis, prorocul a zis”, unii nici nu vor să te asculte. Ei spun: „El predică numai Cuvântul”. Aleluia! Acesta este cel mai frumos comentariu pe care l-am auzit eu. Aleluia!

Dar voi știți de ce a trebuit să iau această poziție. Am mai spus aceasta și mai înainte, dar vreau s-o menționez din nou, mi-a venit acum. Și voi știți, Dumnezeu mi-a dat câteva experiențe. Nu poți să ai nici măcar o singură experiență [de la tine]; îți este dată prin harul

suveran al lui Dumnezeu. Poți spune: „Doamne, vorbește-mi”, dar eu nu știu dacă El va vorbi. Noi putem spune multe lucruri, dar nu putem produce nici măcar o singură experiență. A fost Domnul Cel care i s-a arătat lui Saul pe drumul Damascului. Saul nici nu știa că se va întâmpla. Dar el a văzut lumina, a auzit vocea și și-a primit însărcinarea lui.

În același fel eu pot spune înaintea Dumnezeului Atotputernic: am auzit vocea Domnului, de câteva ori. Nu vreau să intru în aceste diferite experiențe. Dar fiind în legătură cu lucrurile pe care Pavel le-a scris lui Timotei, eu nu voi uita niciodată o anumită trăire. Trebuie să fi fost în decembrie 1970. Nu sunt prea sigur pe dată, dar știu orașul și locul. A fost în Marsillia, Franța. Avusesem o adunare minunată și după serviciu, câțiva frați armeni s-au apropiat de mine și m-au întrebat despre cele șapte tunete. Era pentru prima dată în viața mea când cineva mi-a pus această întrebare. Și a trebuit să spun: „Fraților, îmi pare rău! Nu știu”. Le-am spus: „Domnul să vă binecuvânteze și să fie cu voi! La revedere! Pe mâine!” Și mi-am văzut de drum. Dar eram atât de trist în inima mea, că n-am putut răspunde la această întrebare. Era o tristețe cauzată de Duhul Sfânt. Am zis: „Doamne, Tu cunoști situația mea. Am predicat Cuvântul Tău și iată, acum n-am putut să răspund la această întrebare”. I-am spus Domnului: „Doamne sunt trist. Și nu știu cum să răspund”. Apoi m-am dus la culcare. Și în dimineața următoare – Dumnezeu este Judecătorul meu – în dimineața următoare, Domnul m-a trezit devreme. Când toată trăirea s-a terminat, m-am uitat la acest ceas, era cinci fără cinci, dimineața. Îmi amintesc ziua și locul, îmi aduc aminte cuvintele. Domnul a vorbit într-un mod puternic: „Slujitorul Meu, ridică-te și citește 2 Timotei 4!” Eu am ezitat puțin. Și Domnul mi-a vorbit a doua oară cu o putere și mai mare: „Ridică-te și citește 2 Timotei 4!” M-am dus la o mică măsuță unde era Biblia mea și am citit 2 Timotei 4:1-4. Și apoi m-am întors din nou la vers. 1. Și când am ajuns la vers. 2 l-am citit, am pus Biblia jos și mâinile mele s-au ridicat. Am spus: „Domnul și Mântuitorul meu, așa cum Tu mi-ai vorbit acum și mi-ai spus să citesc 2 Timotei 4, eu am citit «Predică Cuvântul!»”. Și cum ceea ce au vorbit cele șapte tunete nu a fost scris ca și Cuvânt, de aceea nu pot fi predicate niciodată; rămâne o taină a lui Dumnezeu și El va avea grijă

de aceasta”. Dacă șaptezeci de îngeri, îmbrăcați în alb, ar veni din cer și ar spune: „Dragă slujitor al lui Dumnezeu, noi avem taina celor șapte tunete”, știți ce le-aș spune? „Plecați de la mine! Întoarceți-vă de unde ați venit!” Atât de sigur sunt eu că Dumnezeu este în Cuvântul Lui! Dumnezeu este în Cuvântul Lui, nu în tâlcuire! Dumnezeu este în Cuvântul Lui. Și lui Ioan i-a fost spus: „*nu scrie*” ce au spus cele șapte tunete.

Și în Apocalipsa 1:1-3 ni se spune să citim toate cuvintele prorociei acestei cărți și să păzim toate lucrurile care sunt scrise în ea, care sunt scrise în ea. Acesta este Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu. Și eu cred Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Orice tâlcuire adaugă la Cuvântul scris. Și Biblia spune, chiar Domnul nostru Însuși, în Apoc. 22: „*Mărturisesc oricui aude cuvintele prorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta. Și, dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta*”. Nu scoateți, nu adăugați! Lăsați Cuvântul așa cum este. Și credeți-l cu toată inima voastră.

Aș putea să vă spun foarte multe lucruri despre acest subiect, pentru că l-am cunoscut pe fratele Branham în mod personal și am primit predicile lui și le-am ascultat regulat din 1958. Eu știu ce a spus, în ce legătură a spus el acele lucruri. De multe ori când el vorbește despre cele șapte tunete - odată chiar bate în pupitru de șapte ori, referindu-se la experiența din 28 februarie 1963, când norul supranatural a coborât și a venit acea constelație de șapte îngeri în formă de piramidă. Fratele Branham o numește „șapte tunete”, pentru că în decembrie 1962 a văzut în viziune că atunci când s-a aplecat să ia un scaiet de pe pantalon, va fi o detonație, de șapte ori.

Și atunci când a fost pe vârful muntelui, s-a aplecat în mod natural să îndepărteze scaietele de pe pantalon, s-au auzit șapte explozii succesive, una după alta. Și fratele Branham numește aceasta „șapte tunete”, de foarte, foarte multe ori. Dar frații au înțeles greșit. Ei nu au înțeles legătura în care au fost spuse aceste lucruri. Ei chiar fac afirmația că „cele șapte tunete au fost atât de mărețe, încât revistele Life și Look au scris articolul”. În acele reviste a apărut acea

poză cu norul și ei o numesc „șapte tunete”. Și ei spun: „Este descoperire în cele șapte tunete, noul Nume al lui Dumnezeu este descoperit în cele șapte tunete. Crediința de răpire este descoperită în cele șapte tunete”. Fratele Branham a făcut multe afirmații, referindu-se la acel eveniment, când lui i s-a spus: „Întoarce-te în Jeffersonville, pentru că a venit vremea deschiderii celor șapte peceti”.

Dragii mei frați, am luat destul timp, dar eu am o răspundere înaintea lui Dumnezeu să împărtășesc aceste lucruri cu voi. Și subliniez încă o dată: predicați numai ceea ce puteți predica din Cuvântul lui Dumnezeu. Și lăsați restul în seama lui Dumnezeu. El va ști când, cum și ce să facă. Dar să fiți siguri că nu mergeți mai departe decât merge Cuvântul. Eu vă doresc numai bine în slujbele voastre. Și voi sunteți cei pe care Dumnezeu îi folosește în această țară. Și eu sunt foarte, foarte impresionat și bucuros să văd atât de mulți frați astăzi, aici, care Îl slujesc pe Domnul în orice împrejurare.

Faceți ceea ce i-a spus apostolul Pavel lui Timotei: predicați Cuvântul la timp potrivit sau nepotrivit. Nu predicați tâlcuiri, nu predicați închipuiri! Predicați Cuvântul lui Dumnezeu și veți fi mântuiți voi și adunarea. Și cum am spus la început, niciodată să nu vă vină gândul să fiți cineva, să știți ceva! Fii doar un slujitor! Și fii un slujitor care vrea să placă lui Dumnezeu; nu să placă oamenilor, ci să placă lui Dumnezeu. Astfel ca plăcerea lui Dumnezeu să se poată odihni peste tine. Acesta este un lucru foarte important.

Eu știu că, firește, cu toții am vrea ca oamenii să ne aplaude. Dacă ești un slujitor adevărat al lui Dumnezeu, privește în sus, pentru că ești răspunzător față de El. El ți-a dat slujba. Fii credincios în slujba ta și fă tot ce poți, pentru că timpul este scurt și revenirea lui Hristos este aproape. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți și să fie cu voi toți! Amin.

Să ne ridicăm pentru rugăciune. Aș vrea să mă rog pentru voi. Eu nu sunt apostolul Pavel și nu sunt fratele Branham. Eu sunt doar ceea ce m-a făcut Dumnezeu. Dar eu predic același Cuvânt care le-a fost dat și lor. Și, prin harul lui Dumnezeu, Cel Atotputernic mi-a dat aceeași înțelegere divină. Eu nu am avut-o, ci mi-a fost dată prin harul lui Dumnezeu. Dar din pricina acestei chemări pe care mi-a dat-o Domnul, am o responsabilitate foarte mare. Și vreau să ajung în

prezența Domnului ca un slujitor credincios, care să audă cuvintele: „*Bine... intră în bucuria stăpânului tău!*” Dar vreau să vă văd și pe voi acolo, în aceeași zi, ca și voi să auziți aceleași cuvinte: „*Bine...; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri*”.

Dragii mei frați, eu vreau să mă rog pentru voi. Și eu am nevoie de rugăciunile voastre, dar vreau să mă și rog pentru voi. Și credeți acum că Dumnezeu va asculta și vă va da o ungere nouă, o nouă putere a Duhului Sfânt și va binecuvânta slujba voastră într-un mod deosebit și voi veți vorbi Cuvântul cu îndrăzneală, știind că este adevărul. Și Dumnezeu nu vă va confirma pe voi, ci El Își va confirma Cuvântul Lui, cu semnele care îl însoțesc.

În viitorul apropiat vom vedea lucrările mai mari. Dumnezeu este pe cale să facă ceva deosebit. El va cutremura cerul și pământul și sfârșitul va fi glorios. El vă va folosi pe voi ca niciodată înainte. Rămâneți credincioși Cuvântului Său și El va fi cu voi.

Să ne rugăm cu toții, împreună.

Tatăl nostru ceresc, Îți mulțumim în Numele lui Isus Hristos pentru toți frații slujitori. Mă rog pentru acest oraș, pentru această țară, pentru toți slujitorii lui Dumnezeu: fie ca ungera Duhului Sfânt să fie peste ei. Doamne, ei sunt astăzi aici ca să Te slujească. Fie ca harul Tău să fie peste ei și descoperirea divină și ungera Duhului Sfânt. Binecuvântează viețile lor, binecuvântează slujbele lor, binecuvântează adunările, binecuvântează-i puternic, în Numele lui Isus Hristos. Aleluia! Aleluia! Aleluia!

Sunteți voi toți gata să-I slujiți Domnului? Spuneți „Amin”. Amin. Poate că drumul vostru nu va fi ușor, dar așa cum voi pregătiți calea Domnului, El va pregăti calea pentru voi. Așa cum voi sunteți cu El și El va fi cu voi. Nu vă temeți, nu vă încredeți în voi înșivă, ci încredeți-vă în Domnul! El a dat făgăduința: „*Eu voi fi cu voi*”. Dacă El vă trimite, El este cu voi. El pune cuvintele Lui în gura voastră. Credeți-o! Primiți-o! Și fiți binecuvântați cu binecuvântările Dumnezeului Atotputernic, cu descoperire divină, cu inspirație de la Duhul Sfânt, în Numele Sfânt al lui Isus Hristos. Amin. O credeți? Amin. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Amin.